

BÀI HỌC 2

TIÊN TRI ĐA-NI-ÊN VÀ THỜI KỲ CUỐI CÙNG

CÂU GỐC: “*Đoạn, vua cất tiếng nói cùng Đa-ni-ên rằng: Quả thật, Đức Chúa Trời các người là Đức Chúa Trời của các thần, và là Chúa của các vua; chính Ngài là Đấng tỏ ra những sự kín nhiệm, vì người đã có thể tỏ ra sự kín nhiệm này*” (Đa-ni-ên 2:47).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Lu-ca 16:10; Đa-ni-ên 1, 2; 3:1-6; Khải huyền 13:11-15; Đa-ni-ên 3:13-18; Giăng 3:7; Đa-ni-ên 4, Đa-ni-ên 6.*

Đức Giê-hô-va có một chương trình vĩ đại cho Y-sơ-ra-ên trong thời Cựu Ước. Đức Chúa Trời đã biểu Môi-se nói với dân Y-sơ-ra-ên rằng: “Các người sẽ thành một nước thấy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta” (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:6). Đức Chúa Trời muốn Y-sơ-ra-ên làm chứng về Ngài. Ngài muốn họ tỏ cho tất cả mọi người thấy lẽ thật rằng Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời duy nhất. Đáng tiếc thay Y-sơ-ra-ên đã không làm được sứ mạng thánh nầy cho Chúa. Và rồi nước Y-sơ-ra-ên bị mất vào tay của Ba-by-lôn và bao nhiêu người học giả của họ đã bị bắt đi đầy tại Ba-by-lôn.

Nhưng vẫn có những người trung thành với Đức Chúa Trời trong thời gian dân Y-sơ-ra-ên bị bắt làm tơi mọi tại xứ người. Đức Chúa Trời đã dùng họ để làm nhân chứng cho Ngài và để rao truyền cho người ngoại biết về Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Thanh niên Đa-ni-ên và ba người bạn của ông, dầu làm nô lệ trong đất dân ngoại, họ đã làm chứng về Chúa. Họ là mẫu mực mà dân Y-sơ-ra-ên đáng lý phải làm.

Đa-ni-ên và các bạn ông cũng là gương mẫu cho hết thầy chúng ta nữa. Chúng ta sống trong những ngày cuối cùng của lịch sử nhân loại, và Đức Chúa Trời cũng đã chọn chúng ta để làm nhân chứng của Ngài cho toàn mọi người trên thế gian. Chúng ta học được bài học nào qua câu chuyện của Đa-ni-ên và ba người bạn của ông hầu giúp chúng ta trong công tác thánh mà Đức Chúa Trời giao phó.

TRUNG TÍN TRONG VIỆC NHỎ

“Ai trung tín trong việc rất nhỏ, cũng trung tín trong việc lớn; ai bất nghĩa trong việc rất nhỏ, cũng bất nghĩa trong việc rất lớn.” (Lu-ca 16:10).

Nhiều tội ác tàn bạo hay bất nhân xảy đến vì người ta đã bắt đầu bằng những việc sai lầm hay gian dối nhỏ nhặt mà không ngừng, rồi cứ kéo sang việc xấu hơn chút ít và dần dần các thói xấu ấy trở thành một ung nhọt hiểm nghèo.

Đọc Đa-ni-ên đoạn 1. Trong đoạn này chúng ta học được câu chuyện của Đa-ni-ên và ba người bạn, Xa-đơ-rắc, Mê-sắc, và A-bết-nê-gô, họ đã đặt Đức Chúa Trời trên hết trong đời sống họ. Sự trung thành bền bỉ của họ cho chúng ta thấy mầu mực mà Đức Chúa Trời đã muốn Y-sơ-ra-ên là như thế nào? Cũng đọc Phục truyền Luật lệ Ký 4:6-8 và Xa-cha-ri 8:23 để giúp bạn trả lời câu hỏi này.

Vua xứ Ba-by-lôn muốn biết Đa-ni-ên và các bạn của ông khôn ngoan cỡ nào. Vua đã hỏi Đa-ni-ên và các bạn những câu hỏi khó khăn để thử họ. Bốn thanh niên này đã có những câu trả lời khôn sáng, “Khi vua hỏi họ những câu hỏi về mọi sự khôn ngoan sáng suốt, thì thấy họ giỏi hơn gấp mười những đồng bóng và thuật sĩ trong cả nước mình.” Vua thấy có sự liên hệ giữa thức ăn họ ăn và sự thông minh lãnh hội qua việc học hành của họ. Đa-ni-ên và ba người bạn đã từ chối những món ăn giống như đã dọn nơi bàn tiệc của nhà vua; trái lại họ vâng phục luật vệ sinh về phép ăn uống của Chúa dạy. Đức Chúa Trời ban cho những người thanh niên này sự thông sáng vì họ đã vâng lời làm theo sự dạy dỗ của Chúa. Nếu cả Y-sơ-ra-ên trong mọi đường lối của họ mà họ biết vâng phục Chúa thì Ngài cũng đã ban phước cho họ y như Ngài đã ban phước cho Đa-ni-ên và ba người bạn của mình. Cũng một thể ấy, trong thời đại sau rốt này, Đức Chúa Trời cũng sẽ ban phước chúng ta nếu chúng ta trung thành với sự dạy dỗ của Ngài.

Đức Chúa Trời đã ban cho người Cơ Đốc Phục Lâm nhiều lễ thật. Là hội thánh, chúng ta phải tự hỏi mình: Tôi đã trung tín và vâng lời so với những gì Chúa ban cho mình chưa? Tôi đã chia sẻ lễ thật của Chúa cho ai chưa và như thế nào? Làm sao để chúng ta trở nên những nhân chứng dạn dĩ hơn cho Chúa?

ĐA-NI-ÊN: MỘT TẤM LÒNG KHÔNG KIÊU NGẠO

Qua nhiều trăm năm, đoạn 2 của sách Đa-ni-ên đã giúp cho muôn muôn người trên thế giới tin vào Đức Chúa Trời của Kinh Thánh. Đoạn sách này là bằng chứng hùng hồn rằng Đức Chúa Trời là thật và Ngài biết các việc tương lai.

Đọc Đa-ni-ên 2. Như thế nào, đoạn sách này đã cho chúng ta thấy các bằng chứng hùng hồn rằng Đức Chúa Trời là thật? (Đa-ni-ên 2:40-43). Làm sao mà một người sống 2600 năm trước lại có thể viết xuống những điều đang xảy ra ở Âu Châu ngày nay? Làm thế nào những lời ông Đa-ni-ên viết xuống là những bằng chứng rằng Đức Chúa Trời biết mọi sự sẽ xảy đến trong tương lai trước khi chúng xảy ra?

Đa-ni-ên đã thẳng thắn tuyên bố rằng Đức Chúa Trời là Đấng đã ban cho ông hiểu những sự mầu nhiệm của giấc mộng. Thật rất dễ cho Đa-ni-ên tự nhận rằng nhờ tài sức riêng mình mà ông không những biết được giấc mộng của vua Nê-bu-cát-nết-xa là gì mà còn giải thích nó nữa. Nhưng Đa-ni-ên không có sự ngu muội ấy. Ông và các bạn mình đã cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời và hết lòng trông cậy Ngài; nếu Đức Chúa Trời đã không khải thị cho Đa-ni-ên thì ông và các bạn đã cùng chung số phận với các nhà thông thái, các người phù thủy hay kẻ làm nghề đoán mộng của xứ Ba-by-lôn rồi!

Một lát sau, Đa-ni-ên lại nhắc cho nhà vua rằng không có một nhà thông thái hay một phù thủy nào có thể kể lại cho nhà vua điểm chiêm bao vua đã thấy nhưng không nhớ được. Trái lại, chỉ có Đức Chúa Trời trên trời mới có thể giải đoán mọi điều nhiệm mầu vì chỉ mình Ngài là Đức Chúa Trời thật.

Với lòng khiêm nhường và sự trông cậy nơi Chúa, Đa-ni-ên đã là một nhân chứng hùng hồn cho Ngài. Đa-ni-ên khôn ngoan và thông minh dường ấy còn biết hạ mình nhìn nhận quyền năng của Chúa, thì chúng ta ngày hôm nay còn phải hạ mình đến dường nào? Và chúng ta, là những kẻ đã biết chương trình cứu rỗi của thiên đàng đã thành tựu nơi thập tự giá và Đức Chúa Giê-su đã trả giá cứu chuộc cho chúng ta rồi, đó là những điều Đa-ni-ên không biết đến trong thời kỳ ông, thì chúng ta tất phải còn hạ mình hơn nữa.

Thập tự giá dạy cho chúng ta bài học nào để lòng tự cao của chúng ta phải bị dẹp tắt? Chúng ta sẽ ở đâu nếu không có Thập tự giá? Tại sao chúng ta chỉ có thể khoe khoang duy nhất một điều, ấy là Thập tự giá? (Đọc Ga-la-ti 6:14).

PHO TƯỢNG VÀNG

Các học giả Kinh Thánh đã từ lâu thấy có sự liên kết giữa Đa-ni-ên đoạn 3, về câu chuyện của ba người trai trẻ Hê-bơ-rơ nơi đồng vắng Đu-ra, và Khải huyền đoạn 13, là các cảnh tượng cho sự bắt bớ đạo mà con dân Đức Chúa Trời phải đối diện trong quá khứ và trong tương lai khi những ngày cuối cùng sẽ đến.

Sơ sánh Đa-ni-ên 3:1-6 và Khải huyền 13:11-15. Có những điểm tương đồng nào trong hai đoạn Kinh Thánh này?

Cả hai đoạn sách đều cùng chung chủ đề, sự thờ phượng. Hai đoạn này cho chúng ta thấy nhà cầm quyền dùng quyền cai trị để bắt người khác phải thờ phượng họ. Các quyền lực cai trị này đã dám giành trộm lấy đi sự thờ phượng mà chỉ dành để tôn vinh Đức Chúa Trời, và chỉ duy Ngài mà thôi.

Đọc Đa-ni-ên 3:13-18. Chúng ta có thể học được bài học nào từ câu chuyện này để giúp chúng ta hiểu những khó khăn và hoạn nạn nào mà chúng ta phải đối mặt trong ngày cuối cùng, và chúng ta phải làm gì để sẵn sàng đối đầu với chúng.

Trong thời Đa-ni-ên, Nê-bu-cát-nết-sa là vị vua hùng mạnh nhất trên đất. Vua đã dám chế nhạo các người thanh niên này và Đức Chúa Trời của họ. Vua nói, “Đức Chúa Trời nào sẽ cứu các người được khỏi tay ta?” Chẳng mấy chốc Vua đã nhận biết Đức Chúa Trời là ai và đã tuyên bố rằng, “Đáng ngợi khen Đức Chúa Trời của Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-Nê-gô! Ngài đã sai thiên sứ Ngài và giải cứu các tôi tớ Ngài nhờ cậy Ngài, họ đã trái mạng vua, và liều bỏ thân thể mình, hầu để không hầu việc và không thờ phượng thần nào khác ngoài Đức Chúa Trời mình” (Đa-ni-ên 3:28).

Đức Chúa Trời đã cứu ba người thanh niên này khỏi cái chết bạo tàn. Phép lạ này đã làm cho nhà vua nhìn biết rằng Đức Chúa Trời mà họ thờ lạy là một Đấng diệu kỳ.

Nhưng giả thử Đức Chúa Trời đã không làm phép lạ để cứu họ? Ba người trẻ tuổi này họ biết là họ có thể bị đốt cháy nơi lò lửa hực (Đa-ni-ên 3:18). Họ không biết điều gì sẽ xảy đến trong tương lai của họ. Nhưng họ vẫn chọn làm điều đúng, vâng giữ mạng lệnh (điều răn) của Chúa cho dầu họ có thể thiệt mạng đi nữa. Câu chuyện này cho chúng ta thấy đức tin vững mạnh của các người này, và họ sẵn sàng chết để giữ đức tin mình.

Làm sao chúng ta biết mình có thể đứng vững trong đức tin mình như các câu chuyện của Đa-ni-ên và của ba người bạn của ông, khi những thử thách đến với chúng ta trong ngày cuối cùng?

KHI NHỮNG NGƯỜI KHÔNG TIN CHÚA HOÁN CẢI

Đa-ni-ên đoạn 3 kết thúc với việc vua Nê-vu-cát-nết-sa tin rằng chỉ có Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời thật và quyền năng của Ngài là có thật. Nhưng chỉ biết về Đức Chúa Trời và quyền năng của Ngài có được xem là đã được tái sinh không? Trong Giăng 3:7, Đức Chúa Giê-su đã nói là mọi người phải được sanh lại thì mới được cứu. Và chúng ta có thể thấy trong trường hợp của vua Nê-bu-cát-nết-xa (Đa-ni-ên 4:30), ông không phải là một người đã thay đổi (hay đã được sanh lại).

Đọc Đa-ni-ên 4:30. Nhà vua có vấn đề gì? Cũng đọc Giăng 14:5; Công vụ 17:28; và Đa-ni-ên 5:23 để lấy ý.

Cuối đoạn 4 sách Đa-ni-ên, vua Nê-bu-cát-nết-sa phải trải nghiệm điều khốn đốn mới ý thức được rằng chỉ có Đức Chúa Trời mới là Đấng thật có quyền năng. Duy chỉ mình Ngài. Không có Đức Chúa Trời, vua thật chẳng có gì cả.

“Trong quá khứ, vua Nê-bu-cát-nết-sa đã là một bạo chúa, nhưng sau kinh nghiệm này, vua đã trở nên một nhà cầm quyền khôn ngoan và nhân đức. Trong quá khứ, vua đã kiêu ngạo và chống đối lại Đức Chúa Trời và thách thức quyền năng của Ngài. Ngày trước vua đã dám khi dễ Đức Chúa Trời của thiên đàng, nhưng ngày nay nhà vua đã tôn vinh quyền năng của Đức Chúa Trời Chí Tôn. Vua muốn được thờ lạy Đức Chúa Trời và vâng phục luật pháp của Ngài; và vua muốn toàn dân của đế quốc mình được ấm no và hòa bình. Vua đã hoán cải vì vua đã học được một bài học mà mọi nhà cầm quyền của các nước thế gian phải nên học: ấy là quyền năng thật và sự vinh hiển thật đến từ Đức Chúa Trời cho những kẻ biết tôn kính Ngài. Nê-bu-cát-nết-xa đã thốt lên rằng, ‘Bây giờ, ta, Nê-bu-cát-nết-sa, ngợi khen, tôn vinh, và làm cả sáng Vua trên trời; mọi công việc Ngài đều chơn thật, các đường lối Ngài đều công bình; và kẻ nào bước đi kiêu ngạo, Ngài có thể hạ nó xuống.’” – phỏng trích Ellen G. White, *Các Đấng Tiên Tri và Các Vua – Prophets and Kings*, trang 25,

Kinh Thánh trong những cuộc tấn công dữ dội. Chúa đã hứa Ngài sẽ gìn giữ hội thánh Ngài cho đến tận thế.

Đọc Đa-ni-ên 4:35. Chân lý nào về Đức Chúa Trời mà Nê-bu-cát-nết-sa đã hiểu được qua các lời này?

Đa-ni-ên 4 cho chúng ta thấy quyền năng của Đức Chúa Trời “của người Hê-bơ-ơ” đã được những người không phải thuộc dân Do Thái tiếp nhận để thay đổi lòng họ và của cả toàn thế gian. Câu chuyện của Nê-bu-cát-nết-sa là lời hứa báo trước về những gì sẽ xảy ra với hội thánh tương lai trong thời kỳ Tàn Ước là thời kỳ mà rất nhiều người không phải dân Do Thái đã được biết về Đức Chúa Giê-su và họ sẽ truyền rao danh Ngài cho mọi người khắp toàn thế giới.

Đọc Giăng 3:7. Đức Chúa Giê-su nói về một điều nào mà con dân của Ngài cần phải sẵn sàng cho ngày tận thế?

LÒNG TRUNG TÍN CỦA ĐA-NI-ÊN VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI

Đọc Đa-ni-ên 6 và trả lời các câu hỏi dưới đây:

Câu 4, 5 cho chúng ta biết gì về Đa-ni-ên? Các câu này dạy gì cho chúng ta biết cung cách mình đối với người chung quanh? Đức Chúa Trời muốn người ta nghĩ gì về chúng ta?

Đọc câu 4, 5 lần nữa. Có sự liên kết nào giữa những điều xảy ra trong các câu này với những điều xảy ra trong Khải huyền 13:4, 8, 11-17 trong ngày cuối cùng?

Giả thử bạn đang ở trong vai trò của Đa-ni-ên. Có lý do nào để bạn nghĩ ông không cần hoặc không nên cầu nguyện? Cầu nguyện sẽ đưa ông đến chỗ bị quăng vào hang sư tử, tại sao Đa-ni-ên không dùng lý do ấy để cho mình được phép tránh không phải cầu nguyện?

Bạn nghĩ tại sao Đa-ni-ên cứ tiếp tục cầu nguyện như ông vẫn thường làm, cho dầu là ông không nhất thiết phải làm điều ấy?

Vua Đa-ri-út nói gì với Đa-ni-ên trong câu 16, ngay cả trước khi Đa-ni-ên phải bị quăng vào hang sư tử? Những lời vua nói có cho chúng ta thấy nhà vua đã biết rằng Đức Chúa Trời của Đa-ni-ên là Đấng quyền năng? Những lời vua nói cũng có cho chúng ta thấy Đa-ni-ên đã làm chứng gì cho vua về Đức Chúa Trời mà ông phụng sự và thờ lạy?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Chúng ta đang ở vào giai đoạn cuối của lịch sử thế gian này. Hơn bao giờ hết, bây giờ là lúc chúng ta phải quan tâm đặc biệt đến cuốn sách của Đa-ni-ên. Sách này nói về thời kỳ mà chúng ta đang sống đây. Chúng ta cần phải đọc sách Khải huyền cùng với sách Đa-ni-ên, vì sự dạy dỗ trong Khải huyền có một mối tương quan đặc biệt với các sứ điệp trong Đa-ni-ên. Sa-tan đã qui quyết rêu rao với nhiều người rằng không ai có thể hiểu thấu những lời tiên tri trong hai sách Đa-ni-ên và Khải huyền, đừng hoài công học hỏi làm chi vô ích. Nhưng đó là cách Sa-tan đối trá. Đức Chúa Trời hứa với chúng ta rõ ràng rằng Ngài sẽ ban phước một cách đặc biệt cho những người có lòng nghiên cứu các lời dự đoán về tương lai trong hai sách này. “Những kẻ dốt chẳng ai sẽ hiểu; song kẻ khôn sáng sẽ hiểu” Đa-ni-ên 12:10). Đức Chúa Giê-su cũng hứa Ngài sẽ giúp dân Ngài hiểu được những lời khải thị trong sách Khải huyền. “Phước cho kẻ đọc cùng những kẻ nghe lời tiên tri này, và giữ theo điều đã viết ra đây. Vì thì giờ đã gần rồi.” – phỏng trích Ellen G. White, *Các Tổ Phụ và Các Tiên Tri – Patriarchs and Prophets* trang 547, 548.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đọc lại lời cầu nguyện của Đa-ni-ên trong đoạn 9:3-19. Các lời cầu nguyện này cho chúng ta thấy ông hiểu được ý nghĩa của ân điển như thế nào? Ân điển là lòng nhân từ, sự tha thứ, và quyền năng chống lại tội lỗi, của Đức Chúa Trời. Lời cầu nguyện của Đa-ni-ên cho chúng ta thấy thế nào vì tình yêu thương của Đức Chúa Trời mà Ngài cứu chúng ta, chứ không phải vì chúng ta đã làm gì để xứng đáng được Ngài cứu mình? Phải, chúng ta phải hiểu rõ lẽ thật (hay chân lý) này, nhưng tại sao chúng ta cũng phải trải nghiệm chân lý này nữa?
2. Trong lớp, hãy thảo luận sự khó khăn và xung đột trong lòng của ba người trai trẻ Hê-bơ-rơ trong Đa-ni-ên đoạn 3 và của Đa-ni-ên trong đoạn 6. Các người này đã đứng vững vàng trong niềm tin của họ như thế nào? Hai câu chuyện này có những điểm tương đồng nào? Và có những điểm dị biệt nào? Chúng ta có thể học được bài học nào qua hai câu chuyện này về sự trung thành với Đức Chúa Trời và Ngài sẽ giúp chúng ta trở thành những chứng nhân đắc lực cho Ngài như thế nào?
3. Giải thích “sanh lại” hay “tái sanh” là gì? Tại sao Đức Chúa Giê-su lại nói rằng chúng ta “phải được sanh lại” (Giăng 3:7)?